

Антиѣнахъ стихѣра Казанской иконѣ, гласъ ѿ.

Пѣр вѣ е на пи сав шей сѧ тво ей і кѡ - нѣ,  
 ѣ ван гель скнхъ тѧ ннъ вла го вѣст ни комъ, ѿ  
 къ те вѣ, ца рѣ цѣ, при не сѣ ннѣи, да оу сво и  
 ши тѣ, ѿ сѣ льнѣ со дѣ ла е ши спа стѣ че ствѣ  
 ю щы ѧ тѧ: ѿ по ра до ва ла сѧ ѣ сѣ ѿ кѡ  
 сѣ ши мѣ ло стѣ ва, спа сѣ нѣ ѧ на ше гѡ  
 со дѣ - тель ни ца. ѿ кѡ оу стѧ ѿ гласъ і кѡ  
 нѣ бы - вше, ѿ ко же ѿ бо га вне гдѧ за чи  
 на ю щѣ во чрѣ вѣ, пѣснь вос пѣ ла ѣ сѣ: -  
 сѣ ѡ ны нѣ оу бла жа тѣ мѧ всѣ ро ди! ѿ на  
 тѣ зрѣ ши гла го ла ла ѣ сѣ со вла стѣ ю:

сѣ сѣмъ ѿ бра зомъ бла го дѣть мо ѿ ѿ си ла. ѿ

мы ѿ стин нъ вѣ рѣ емъ, ѿ кѣ сѣ ре кла ѿ

си, го спо же, сѣмъ ѿ бра зомъ сѣ на - ми ѿ си: -

тѣмъ бла го го вѣи нъ пред сто ѿ ще, по кла нѣ е

мъ те вѣ ра вѣ тво ѿ, по сѣ ти ны тво ѿ ми

ма тер ни ми ще дрѣ та ми.

Роз: ми - - - - - ло сти ва - - - -